

EUROPAPARLAMENTET

2004

2009

Utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling

15.6.2009

MEDDELANDE TILL LEDAMÖTERNA

Angående: **Medbeslutandeförfarandet**

Inledning

Målet med detta meddelande är att komplettera den information som finns i motsvarande delar av arbetsordningen (i synnerhet artikel 53 ff. och 70 ff. samt bilaga 20) och liknande dokument från andra enheter, samt att beskriva de praktiska aspekterna av medbeslutandeförfarandet.

Enligt artikel 37 i EG-fördraget fattar rådet beslut i jordbruksfrågor efter att ha hört Europaparlamentet. Hittills har utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling (AGRI) endast tillämpat medbeslutandeförfarandet i samband med förslag inom livsmedelssäkerhet och statistik, men om Lissabonfördraget träder i kraft kommer alla lagstiftningsförfaranden inom den gemensamma jordbrukspolitiken att hanteras under det ”ordinarie lagstiftningsförfarandet” (artikel 294 i Fördraget om Europeiska unionens funktionssätt), vilket motsvarar medbeslutandeförfarandet såsom det beskrivs i artikel 251 (EG-fördraget).

Medbeslutande i praktiken

”Parlamentet ska i regel utnyttja alla möjligheter som erbjuds i alla faser av medbeslutandeförfarandet”¹, men samtidigt ska institutionerna ”samarbeta lojalt under hela förfarandet för att så långt möjligt närma sina respektive ståndpunkter till varandra, så att rättsakten i fråga, när det är lämpligt, kan antas i ett tidigt skede av förfarandet”. De ska ”samarbeta genom lämpliga interinstitutionella kontakter för att följa hur arbetet utvecklas och analysera graden av överensstämmelse i alla skeden av medbeslutandeförfarandet”². Under den förra valperioden antogs 69 procent av alla beslut i medbeslutandeförfarandet under första behandlingen (dvs. en överenskommelse nåddes mellan omröstningarna i

utskottet och i kammaren) och 12 procent antogs tidigt under andra behandlingen (dvs. en överenskommelse nåddes efter omröstningen i kammaren men innan rådet hade antagit sin gemensamma ståndpunkt).

I praktiken tas informella kontakter mellan rådets ordförandeland och parlamentet, på både tjänstemanna- och politikernivå, i ett tidigt skede av den första behandlingen. Detta informella utbyte måste hållas tydligt åtskilt från förhandlingarna i ärendet. I bilaga XX i arbetsordningen anges att förhandlingar endast ska inledas efter att utskottet har fattat beslut ”antingen med bred konsensus eller, vid behov, genom omröstning”. Utskottet måste även ta fram ett tydligt förhandlingsmandat, i allmänhet genom att anta ändringar till lagförslag i ett betänkande eller en rekommendation och utse en ”förhandlingsgrupp” med företrädare, på åtminstone tjänstemannanivå, för alla politiska grupper. I praktiken har utskottets föredragande varit talesman för förhandlingsgruppen och ordförande för trepartsmötena med rådet. Eftersom en stor majoritet av förfarandena avslutades genom överenskommelser som hade förhandlats fram i första eller andra behandlingen så spelar utskottets förhandlingsgrupp en avgörande roll.

I trepartsmöten och under informella diskussioner representeras rådet av ordförandelandet, som talar ”med en röst” för alla medlemsstater. Eventuella konflikter inom rådet löses bakom stängda dörrar. Parlamentet representeras däremot av ledamöter från olika politiska grupper, med ofta olika inställning till den fråga som behandlas och en tendens att debattera frågorna offentligt. För att lyckas så bra som möjligt i förhandlingarna bör Europaparlamentets förhandlingsgrupp sträva efter att ”tala med en röst” och lösa eventuella meningsskiljaktigheter inom delegationen i interna möten i förväg, samt vid behov avbryta förhandlingarna för interna överläggningar.

Föredraganden och förhandlingsgruppen måste tillåta full insyn genom att regelbundet rapportera om framsteg och resultat av förhandlingarna till utskottet.

Om en överenskommelse nås ska denna läggas fram för behandling i utskottet. Godkänns överenskommelsen kan den läggas fram i kammaren, antingen som ett ”konsoliderat ändringsförslag” eller som en rad ändringsförslag. Motsvarande ändringsförslag i kammaren läggs vanligtvis fram av föredraganden och undertecknas av skuggföredragandena för respektive politisk grupp. Efter att ändringarna har antagits formellt av utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling kan även utskottet lägga fram dem i kammaren.

För i synnerhet överenskommelser under första behandlingen, där fördraget inte fastställer några tidsgränser för institutionerna, måste det finnas tillräckligt med tid från det att förhandlingarna har avslutats och fram till omröstningen i kammaren för att de politiska grupperna ska kunna utarbeta sin slutliga ståndpunkt. I kammaren läggs vanligtvis alla texter som har förhandlats och överenskommit med rådet under den första eller andra behandlingen fram som ”konsoliderade ändringsförslag”. De politiska grupperna har rätt att fritt lägga fram ändringsförslag i kammaren för att ändra eller ifrågasätta den överenskommelse som har förhandlats fram. Om dessa förslag antas kommer förmodligen en andra behandling eller förlikning att genomföras.

Det är också viktigt att komma ihåg att vid förhandlingarna i den första behandlingen har rådet diskuterat hela lagförslagstexten flera gånger om (i arbetsgrupper och i Coreper), medan

Europaparlamentets förhandlingsgrupp precis har röstat om ändringarna på utskottsstadiet och i allmänhet inte har så ingående kunskaper om de texter som ska diskuteras.

Stöd:

Föredraganden och förhandlingsgruppen ska förses med alla resurser som krävs för att de ska kunna utföra sitt arbete ordentligt. Detta omfattar administrativt stöd från utskottssekretariatet, sekretariatet för förlikningar och medbeslutande, rättstjänsten och föredragandens politiska rådgivare. Enligt bilaga XX ska om nödvändigt ”tolktjänster tillhandahållas parlamentets förhandlingsgrupp” när trepartsmöten anordnas. Ledamöter kan också be om personlig tolkning (inom ramen för presidiets beslut av den 10 december 2007).

Referenser:

- Artikel 251 i EG-fördraget och artikel 294 i Fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
- Gemensam förklaring om praktiska bestämmelser för medbeslutandeförfarandet (EUT C 145, 30.6.2007)
- Förliknings- och medbeslutandehandbok

Riktlinjer för bästa praxis

¹ Arbetsordningen, bilaga XX

² Gemensam förklaring om praktiska bestämmelser för medbeslutandeförfarandet